

+

Lov og Evangelium

ISSN 2387-5275

NR. 7

AUGUST-SEPTEMBER 2021

57. ÅRGANG

Foto: Ingar Gangås

«Land! land! land! Hør Herrens ord!»
Jer 22:29

Oppbyggelig blad på evangelisk, luthersk grunn

BLADET LOV OG EVANGELIUM

utgis av Norsk Luthersk Lekmannsmisjon.
Det er gratis og kommer med 10 nummer i året.
Frivillige gaver kan sendes kasserer i NLL.

Abonnement, oppsigelse og adresseendring:
Fredrik Heian, Skreåvegen 90,
4440 Tonstad. Tlf. 901 94 758
E-post: fredrik_heian@hotmail.com

Redaktør: Ingar Gangås, Følstadvegen 135,
7690 Mosvik. Tlf. 901 51 234
E-post: ingar.gangas@live.no

Redaksjonsråd: Per Bergene Holm,
Dag Rune Lid og Ragnar Opstad
Layout: Olav Gangås

NORSKLUTHERSKLEKMANNSMISJON

ble grunnlagt i 1963 av venner av den luthersk-rosenienske forkynnelse, og ønsker å forkynne Guds ord i skrift og tale både i Norge og ute på misjonsmarken. NLL støtter den lutherske kirken i Moldova og luthersk litteraturarbeid i Bolivia og Peru.

Formann: Fredrik Thorbjørnsen, Hemsgata 54
3242 Sandefjord Tlf. 905 95 749
E-post: fredrtho@online.no

Sekretær: Martin Fjære, Valberggrenda 13 A,
3160 Stokke. Tlf. 979 89 427
E-post: sekretar@nll.no

Kasserer: Valberggrenda 13 B,
3160 Stokke. Tlf. 33 33 89 01
E-post: fossnes.kontor@gmail.com

Bankgiro: 3000 22 26193 / Vippsnr. 15095
Svensk kontonr.: 8169-5, 694 381 912-5
Dansk kontonr.: 7604 1734369

BIBELSKOLEN PÅ FOSSNES

ble grunnlagt i 1992, og eies og drives av NLL. Skolen har både halvårig og ettårig kurs.

Skolen ønsker å formidle tillit til Guds ord og spørre etter de gamle stier (Jer 6:16), samt fremme arven fra lekmannsbevegelsen og våre lutherske lærefedre.

Adr.: Valberggrenda 13 B, 3160 Stokke
Tlf. 33 33 89 00

E-post: bibelskolen@nll.no
Bankgiro: 3000 22 26193 / Vippsnr. 15095

Rektor: Per Bergene Holm, Holmveien 20,
3282 Kvelde. Tlf. 995 09 060
E-post: pbholm@online.no

INTERNETT: www.nll.no

Ordets iboende kraft

*«For Guds ord er levende og virksomt
og skarper enn noe tveegget sverd.
Det trenger igjennom helt til det kløver
sjel og ånd, ledd og marg, og dømmer
hjertets tanker og råd. Og ingen skap-
ning er skjult for ham. Alt ligger nakent
og bart for hans øyne som vi skal stå til
regnskap for.»* Heb 4:12-13

Det er bare Guds ord som kan vekke deg til sann syndserkjennelse og gjenføde deg til et nytt liv i troen på Jesus. Ordet alene er det vekkellesmiddel som rammer samvittigheten slik at du får en «tilstoppet munn» og må rope til Gud om frelse for din sjel.

Guds ord kalles «Åndens sverd» (Ef 6:17). Det er Den Hellige Ånd som svinger sverdet, og han vet nøyaktig å ramme hjerte og samvittighet. Da kommer du og jeg på tiltalebenken og må stå til rette for alle våre synder.

Ordet kommer til oss som lov og evangelium. Loven er Gud i hans anklage og dom. Å møte loven er å møte Gud i hans hellighet og vrede. Evangeliet er Gud i hans tilgivelse og nåde. I sin hellighet vil Gud dømme synderen og støte ham bort fra seg for evig. I sin kjærlighet vil Gud elske synderen og ta ham inn i sitt samfunn. Evangeliet er en levende «røst» som taler om hva det kostet Gud å «knuse» sin egen, enbårne Sønn på korset, i ditt og mitt sted.

Tro ikke at Bibelen bare taler om noe som skjedde langt borte, for lenge siden. Ta den fram og les, den har et bud til deg – nå!

Ingar Gangås

«Forkynn Ordet!»

Fra Landsstyret

«Forkynn Ordet! Vær rede i tide og utide. Overbevis, irettesett og trøst med all tålmodighet og lære. For det skal komme en tid da de ikke skal tåle den sunne lære, men etter sine egne lyster skal de ta seg lærere i mengdevis, etter som det klør i øret på dem. De skal vende seg bort fra sannheten og vende seg til eventyr.»

2Tim 4:2-4

Disse ordene skrev Paulus til sin unge medarbeider Timoteus. Og venner, er det ikke nettopp dette vi opplever i dag? Folket vårt, med geistligheten i spissen, vender seg bort fra sannheten. De fornektet Guds klare Ord, og vi ser resultatet. Det blir full forvirring med sodomittiske tilstander. Hvordan skal vi forholde oss i en slik tid?

Vårt kall, både som misjonsorganisasjon og som enkeltmennesker er dette: Forkynn Ordet! Forkynn Ordet slik det står, både til dom og til frelse. Det er vårt kall, aldri slå av på sannheten eller forsøke å omtolke den. Vi har med et hellig Ord å gjøre, et virkekraftig Ord. Hvis vi er tro mot Ordet og forkynner det som det står, så vil aldri virkningen utebli. Guds ord er i seg selv et skarpt, tveegget sverd som trenger igjennom. Det vil alltid virke, enten til dom eller til frelse. Til dom for den som ikke vil bøye seg for Ordet, men til frelse for den som bøyer seg og tar imot Ordet. Dette er Åndens gjerning.

Vi må be om at vi aldri mister troen på Ordets iboende kraft. Be om at vår tillit til Skriften – vår tillit til Jesus, må bli større! En tillit som virker vil-

Innhold, august-september 2021

Ordets iboende kraft. Av Ingar Gangås.....	side 2
«Forkynn Ordet!» Fra Landsstyret.....	side 3
Musikkens evangelium. Av Frank Garlock	side 6
Ditt ord, o Gud. Sang av Carl Bernhard Garve	side 8
Årsmelding fra Bibelskolen. Av Per Bergene Holm	side 10
Møtekalender.	side 11
Rapport fra misjonsarbeidet i Moldova. Av Per Bergene Holm...	side 12
Fredens evangelium. Av Ludvig Hope.....	side 14
Livets Brød. Av Øivind Andersen.....	side 16
Rettferdighetens brynje. Av Sigbjørn Agnalt.....	side 18
Søk Jesus i Ordet! Av Hans Erik Nissen.....	side 20

lighet til å gå på hans veier, der han vil bruke oss. Vi ser i vår tid nok av menneskelige kraftanstrengelser og påfunn som vitner om at troen på Guds ords virkekraft er liten. La oss vokte oss for vår egen fornuft, så vi ikke slår inn på den veien.

Så skal vi ikke forundre oss over at det i dag er slik motstand mot den sunne lære. Det er forutsagt i Guds ord at slik skal det bli. Det vitner om én ting, vi lever i de siste tider. Jesus kommer snart igjen. Er du og jeg rede til å møte ham? Slå deg ikke til ro før du kan svare ja på det spørsmålet.

Venner, vi trenger å hjelpe og oppmuntre hverandre til å stå fast på de gamle sannheter, på Ordets klippegrunn. Da har vi Herrens løfter på at Ordet vil gjøre sin gjerning iblant oss.

Den evige Gud har ikke forandret seg. Han er i går, i dag og til evig tid den samme. Det gir grunn til håp og frimodighet i tjenesten for hver enkelt av oss. Vi skal få si til hverandre: «Ha tro til Gud!» (Mar 11:22).

I statuttene for NLL er formålet med virksomheten uttrykt slik: «Å bære evangeliet ut i vårt folk og til andre folkeslag». Dette er vår hovedoppgave. Vi skal legge til rette for at flest mulig får høre Guds ord i lov og evangelium, gjennom litteraturarbeid, hjemme og ute, arbeid blant barn og unge, virksomhet i lokalforeningene, samt stevner og leirer. I alt arbeidet vi driver må vi ikke glemme hovedfokuset: *Å forkynne Ordet!*

For det står jo klart i Skriften: «Så kommer da troen av forkynnelsen som

en hører, og forkynnelsen som en hører, kommer ved Kristi ord» (Rom 10:17). Derfor må alltid forkynnelsen av Ordet være det sentrale i vår virksomhet. Det vil vi våke over.

*Guds ord, det er vårt arvegods,
det våre barns skal være.*

*Gud, gi oss i vår grav den ros,
vi holdt det høyt i ære!*

*Det er vår hjelp i nød,
vår trøst i liv og død;*

*O Gud, hvordan det går;
la dog mens verden står;
det i vår ætt nedarves!*

(Sb 592)

Arbeidet

Det har på mange måter vært et underlig år som ligger bak oss. Vi har ikke kunnet samles på samme måten som før. Pandemien har forandret mye i våre liv. Det har også satt sitt preg på vårt arbeid. Mange leirer, møteuker og bibelhelger har måttet bli avlyst det siste året, og vi kjenner savnet av å kunne samles fysisk. Midt oppe i det hele er vi takknemlige for de muligheter vi allikevel har hatt for å sende talene ut via nettet. Det betyr at mange kan sitte hjemme og høre, og vi håper mange har benyttet seg av denne muligheten.

I den grad det har latt seg gjøre, har vi likevel forsøkt å opprettholde møtevirksomheten, både på Fossnes og i lokalforsamlingene.

Barnebladet «Nøkkelen» og bladet «Lov og Evangelium» har begge blitt utgitt med ti nummer i året. Vi tror «Nøkkelen» er til stor velsignelse og

hjelp i barnearbeidet og at «Lov og Evangelium» er en talerstol som når ut til mange også utenfor vår sammenheng. Vi er meget takknemlige for det arbeidet som trofast gjøres, måned etter måned!

Så er det gledelig at vi får være med og drive misjonsarbeid i Sør-Amerika og i Moldova. I Sør-Amerika er vi med gjennom forlaget Såmannen og i Moldova gjennom ekteparet Moser. Her ser vi også velsignelsen av å vektlegge Ordet som det sentrale. Guds levende Ord har sprengkraft i seg til å gjenføde mennesker og forandre liv.

Vi er takknemlige for arbeidet som, i denne forbindelse, gjøres hjemme og ute! Vi gleder oss også over at arbeidet med forsamlingslokalet, ute på landsbygda i Pampa Aceituno i Bolivia, nå er i full gang. Takken går til Herren, og vi ber om hans velsignelse over denne nystiftede menigheten. Vi vil stå sammen med dem som brødre og søstre i Herren, og det gjør oss glade å tenke fram mot dagen når vi skal samles i himmelen. Da skal de komme fra øst og vest, fra nord og syd, og sammen skal vi synge Lammets sang.

På hjemmesiden til NLL legges det jevnlig ut taler, artikler, «Lov og Evangelium» og «Nøkkelen». Der publiseres også linkene til direktesendte møter fra Fossnes m.m.

Forkynnere

Siden det er mange møter som har blitt avlyst det siste året og det er litt uoversiktlig, nevner vi ikke ved navn de som har forkynt Guds Ord for oss disse to årene. Men vi vil takke alle som har

stilt seg fram med Ordet og ønsker hver enkelt Guds velsignelse.

Arrangement

I 2019/2020 gjennomførte vi følgende arrangementer: Sommersamling på Fossnes, stevne på Laberget leirsted, bibelhelg på Solgry, bibelkurs og nyttårssamling på Fossnes.

Pinsesamlinger: Mosvik, Langli, Skjæveland og Steinsdalen. Barneleir på Fossnes og yngresleir på Kongshaugen. Ungdomsleirer: Høstleir på Haugli i Agder, vinterleir på Hermanstølen i Valdres, påskeleir på Haugli i Agder. I tillegg til dette hadde vi forkynnersamling på Fossnes i februar 2020.

I 2020/2021 ble mye avlyst på grunn av pandemien. Men vi er glade for at det lot seg gjøre å arrangere: Ungdomsleir på Fossnes, Yngresdag på Kongshaugen, en forkortet sommersamling på Fossnes, et forenklet sommerstevne på IKS Inderøy i Trøndelag og høstleir på Ersdaltun i Agder. Nyttårsleiren på Fossnes ble omgjort til ungdomsleir pga. koronarestriksjoner.

La oss takke for de mulighetene som ble gitt oss og be om visdom og råd i utfordringene fremover.

Utdrag fra Landsstyrets årsmelding ved Reidar Heian (form.) og Martin Fjære (sekr.)

Rapport fra arbeidet i Sør-Amerika og referat fra årsmøtet kommer i neste nummer av bladet.

Musikkens evangelium

Av Frank Garlock

LEKSJON 4

Vi kan ha forskjellig smak og behag – også når det gjelder musikk. Men det betyr ikke at vi kan hevde et musikkssyn på bakgrunn av det vi selv mener er riktig. Assosiasjonene til hva vi mener er passende, kan variere mye. Vårt syn på sang og musikk må være forankret i Bibelen. Det finnes kriterier for hva som er godt og ondt, og det er disse som skal følges.

Den som hevder at musikken er nøytral, åpner i realiteten for all musikk, at alt er like tjenlig i Guds rikes sammenheng. Men da står døren på vid vegg for all slags påvirkning. Bibelen formanner oss til å ta avstand fra det som nedbryter og ta vare på det som oppbygger. Det er ingen tvil om at musikken påvirker oss enten negativt eller positivt, og at den har *moralsk kvalitet*.

I disse leksjonene blir det mye fokus på selve musikken. Det er bare evangeliet, uttrykt i ord, som kan frelse et menneske. Ingen ting kan erstatte Ordet. Men djevelen vil ødelegge og «drukne» budskapet fra Herren. Det gjør han bl. a. gjennom musikk. Derfor må vi advare så sterkt mot ham. I dag blir det ofte hevdet at du er kritisk og negativ dersom du advarer mot bestemte musikkstiler. Men hva ville du ha gjort dersom det kom inn en mann her og begynte å slå barnet ditt? Ville du ikke stå opp

og forsvare det, ja, til og med prøve å overmanne vedkommende dersom det var nødvendig? Slik må vi våge å kjempe og forsvare den gode musikken, og advare mot alt det som nedbryter – i kjærlighet, og fylt av «Kristi sinn».

Det er ikke nødvendig å forsvare seg selv. Jesus er alltid en forsvarer av sannheten. Men noen ganger blir vi kalt til å kjempe for evangeliets sak. Det skjedde for eksempel da Goliath sto fram og hånte Gud. Da reiste Gud opp David til å kjempe mot ham. Det ble en tvekamp, som David vant. Gud har også lovt å være med oss i striden, og han vil gi oss ord i rette tid.

Mange som hører på verdens musikk vet ikke hvor farlig og skadelig den er. Ingen har advart dem. Gud har kalt oss til å *høre*, for å skjelne rett. «Se derfor til hvordan dere hører! For den som har, til ham skal det bli gitt. Men den som ikke har, skal bli fratatt selv det han synes å ha» (Luk 8:18). Og han har kalt oss til å *veilede*. Dersom vi ikke fyller oss med det som står skrevet i Bibelen, vil vi ikke ha evne til å skjelne mellom det som bygger opp og det som river ned. Til slutt kan vi miste hele vurderingsevnen.

Derfor kaller Gud oss til å gå en annen vei enn den verdens barn ferdes på, og til å dømme om hva som

er godt og ondt: «Jeg formaner dere altså, brødre, ved Guds miskunn, at dere framstiller deres legemer som et levende og hellig *offer* til Guds behag. Dette er deres åndelige gudstjeneste. Og skikk dere ikke lik denne verden, men bli forvandlet ved at deres sinn fornyes, så dere kan dømme om hva som er Guds vilje: det gode, det som han har behag i, det fullkomne» (Rom 12:1-2). Dette er vår åndelige gudstjeneste, sier Bibelen, å framstille oss som offer til Guds behag. Det betyr at det vil koste noe å følge Jesus og leve for ham.

Paulus skrev til galatermenigheten: «Jeg undrer meg over at dere så snart vender dere bort fra ham som kalte dere ved Kristi nåde, til et annet evangelium, skjønt det ikke finnes noe annet – det er bare noen som forvirrer dere og vil forvrengte Kristi evangelium. Men selv om vi eller en engel fra himmelen skulle forkynne dere et annet evangelium enn det vi har forkynt dere, han være forbannet! Som vi før har sagt, så sier jeg nå igjen: Om noen forkynner dere et annet evangelium enn det som dere har mottatt, han være forbannet!» (Gal 1:6-9).

Satan vil alltid hevde at det han kommer med, er likeså bra som alt annet. Han framstiller det som om han kommer med noe *nytt*, eller under skinn av at han vil forklare og utdype det som allerede er. Men det finnes bare ett evangelium. Alt annet er falskneri. Satan etterligner, og han endrer. Derfor er det farligst når han

kommer med noe som ligger nært opp til sannheten. Slik er det også med musikken.

Massemedia vil fremstille all kunst som ufarlig. Den er bare til underholdning, sies det. Musikken er til for å more oss, til adspredelse, du slipper å tenke, derfor er den ikke farlig. Dette er djevelens røst. Guds ord sier noe annet. Det finnes ikke noe som ikke påvirker oss. Her er det verdt å merke seg at underholdning er til forlystelse, den er *ikke* gitt til refleksjon og tenkning. Men ordet «musisere» betyr rett og slett å *tenke*. En komponist er en som skaper og setter sammen toner til musikk, med en bestemt hensikt. Konklusjonen må derfor bli at det ikke er mulig å lage en musikk som ikke kommuniserer noe og som bare er til underholdning.

Mye av dagens musikk virker som *tyggegummi*. Den tygges om og om igjen, uten at det blir noen substans. Den er hverken næringsrik eller skjerpende på hjerneaktiviteten. Men nettopp derfor er den så farlig, for også slik musikk har et *budskap* som sløver våre sanser. Vi trenger å være årvåkne her, både når det gjelder selve musikken og ordene. Noen sier rett ut i dag at det er ikke så nøye med budskapet, for det er selve musikkopplevelsen det kommer an på. Før het det gjerne at det er ikke så farlig med musikken, for det er budskapet det kommer an på. Merker du utglidningen i det som sies, hvordan grensene stadig flyttes?

Av og til kan vi oppleve at det syn-

ges på engelsk, og det også for eldre personer som ikke kan forstå et eneste ord. Andre ganger drukner budskapet i lyd, ja, ofte alt for mye lyd og rytme, slik at en ikke hører et eneste ord av det som synges. Og en må spørre seg: Hva er hensikten? Skulle det ikke være å bringe et budskap om Jesus Kristus? En skulle tro at formidlingen av evangeliet ikke lenger er så viktig for disse aktørene.

Her er det også noen som i fullt alvor mener at vi når ikke-kristne best ved å benytte *deres* musikk. Men det er en stor villfarelse. Vi vinner ikke verden med å bli mest *lik* verden, men ved å være *annerledes*. Først når de ser at vi har noe annet, noe som de mangler, vil de interessere seg for det vi ønsker å gi dem.

Spørsmålet er om det ikke har gått så langt i dag at en ikke lenger har noen nød for at de ufrelste skal nås med evangeliet gjennom sangen og musikken. I mange sammenhenger kan vi få inntrykk av at det viktigste er at en selv blir oppbygget, det vil si: at en kommer i riktig stemning. Og *tilbedelsen*, som skulle være til ære og takk til Gud for hans frelse, blir å løfte oss opp. Men ingen tilbedelse er *for oss*, den er bare *til Gud*. All bønn og tilbedelse må være vertikal og vende seg oppover mot Herren. Det er bare ham, og ham alene som skal tilbes. Ikke en gang englene er verdig vår tilbedelse. Da Johannes på Patmos kastet seg ned for engelen som kom med budskap til ham, forteller Bibelen oss hva som hendte: «Og jeg,

Ditt ord, o Gud

Ditt ord, o Gud, som doggen kveger
den svake sjel med kraft og fred.
Å, la i hvert et hjertebeger
din himmelbalsam dryppe ned!
La Jesu åker grønnes smukt,
la Ordet bringe troens frukt!

Ditt Ord, o Gud, er sverd og flamme,
det trenger gjennom marg og bein.
Det vet å knuse, vet å ramme,
er hjertet enn så hardt som stein.
La alle føle rett dets makt,
at synden er det underlagt!

Ditt Ord, o Gud, er Østens stjerne
som fører oss til Kristus inn.
De vise følger den så gjerne
og gledes ved dens klare skinn.
Å, la oss alle lyses frem
ved den til gledens rette hjem!

(Sb 590. Carl Bernhard Garve 1825)

Johannes, er den som hørte og så disse ting. Da jeg hadde hørt og sett, falt jeg ned for å tilbe ved føttene til den engelen som hadde vist meg alt dette. Men han sa til meg: Vokt deg for det! Jeg er medtjener med deg og dine brødre profetene, og med dem som tar vare på ordene i denne bok. Gud skal du tilbe!» (Åp 22:8-9).

Om utøverne kan være mindre nøye med hva de skal formidle, eller lite bevisst på å tjene og opphøye Gud, så er ikke musikkscenerne og produsentene like «sløve».

For det første er de seg veldig bevisst at produktet skal selge godt. Derfor må de lage noe «som klør i øret» og som er av en slik art at det skaper avhengighet og behov for mer musikk av samme sjanger. For dem gjelder det at musikken «treffer» og «fenger», og at budskapet «fanger» og «trollbinder». Derfor er de svært nøye med både form og innhold.

For det andre er de bevisst på å formidle et «evangelium», men det er et annet evangelium. For å oppnå den rette virkningen benytter de seg både av meditasjon og inspirasjon fra New Age, hypnose og direkte satanisme. Dette legger de heller ikke skjul på overfor tilhørerne. I 1969 utgav gruppen «Coven» (Covenant betyr pakt) sin debutplate med psykedelisk rock, der tittelmelodien het: «Witchcraft destroys minds and reaps souls», som betyr: «Trolldom ødelegger sinnet og høster sjeler». Til tross for denne advarselen, kjøper folk slik musikk, som om det er helt ufarlig.

Dette er et falskt evangelium. Bibelen sier: «Men jeg frykter for at likesom slangen dåret Eva med sin list, slik skal også deres tanker bli fordervet og vendt bort fra den enkle og rene troskap mot Kristus. For om det kommer en til dere og forkynner en annen Jesus, som vi ikke har forkynt, eller om dere får en annen

ånd, som dere ikke før har fått, eller et annet evangelium, som dere ikke før har mottatt – da tåler dere det så gjerne» (2Kor 11:3-4).

Hva sier Bibelen at vi skal gjøre når noen kommer med et annet evangelium? «Prøv da hva som er til behag for Herren! Ta ikke del i mørkets ufruktbare gjerninger, men refs dem heller! For det slike mennesker driver med i det skjulte, er det en skam bare å tale om. Men når alt dette blir refset, blir det avslørt av lyset. For alt som blir åpenbart, er lys. Derfor sier Skriften: Våkn opp, du som sover! Stå opp fra de døde, og Kristus skal lyse for deg» (Ef 5:14).

Verden advarte da discomusikken kom. En av grunnleggerne sa til og med at hans musikk var for de homoseksuelle. Folk tok det ikke alvorlig. Heller ikke de kristne lot seg advare. Men i dag ser vi fruktene. Den som lytter til pervers musikk, blir pervers. Mye av dagens musikk, både tekst og melodi, er blitt til under direkte satanisk «inspirasjon». Det forteller «låtskriverne» og komponistene selv. Det gjelder å la seg advare i tide – og fylle seg med det gode, slik Paulus skriver i Romerbrevet (12:9): «Avsky det onde, hold fast ved det gode».

*Utdrag fra muntlige video-opptak
på spansk, oversatt og skriftlig
tilrettelagt ved Ingar Gangås.*

*Leksjon 5 fortsetter i
neste nummer.*

Årsmelding fra Bibelskolen

Av Per Bergene Holm

Bibelskolen på Fossnes er en bibelskole med godkjenning etter Voksenopplæringsloven og driver kun undervisning. Fra 01.01.2021 er bibelskolene flyttet fra Voksenopplæringsloven til Friskoleloven. Endringen skal ikke ha noen praktisk betydning for bibelskolene.

Skolen leier sine lokaler av Norsk Luthersk Lekmannsmisjon, og er lokalisert til Fossnes i Stokke. I husleien ligger også leie av strøm og varme og alt utstyr og forbruksmateriell mv. som skolen bruker til sin undervisning og administrasjon. Utleier beregner hvert år skolens forholdsmessige andel av slike variable utgifter, slik at skolen ikke skal betale for mer enn det den faktisk forbruker.

Den øvrige virksomheten i lokalene på Fossnes (internat, leir- og møtevirksomhet) er drevet av Norsk Luthersk Lekmannsmisjon, og er økonomisk skarpt adskilt fra skoledriften. Skolen har følgende ingen avdeling og driver ikke annen virksomhet enn undervisning.

Skoledrift og undervisning

Våren 2020 hadde skolen seks heltidselever, fem på ettårig og én på halvårig kurs. Høsten 2020 var det 17 heltidselever på ettårig kurs.

Pr. april 2021 har skolen seks søkere til skolestart høsten 2021, hvorav to kommer fra land utenfor EØS.

Vi venter fortsatt på svar fra Utdanningsdirektoratet på våre reviderte planer. Vi har sendt inn reviderte planer og håper at de skal bli behandlet og godkjent av Utdanningsdirektoratet i løpet av kort tid denne gangen. Tilbakemeldingen fra Utdanningsdirektoratet er at svaret på søknaden har tatt tid pga. mye arbeid i direktoratet i forhold til håndtering av koronapandemien.

Vi håper fortsatt på svar innen kort tid, slik at vi kan planlegge og arbeide i tråd med de nye fagplanene fra høsten 2021. Vi driver med godkjente planer, men ser behov for oppdatering av dem.

Personalet

Lars Fossdal og Sigbjørn Agnalt takket av som lærere etter mange års tjeneste sommeren 2020. John Peder Samdal kom inn som ny lærer, samtidig som Lars Fredrik Ellingsen har tatt på seg noe mer undervisning. Rektor har også økt sin undervisningsmengde. Sigbjørn Agnalt har blitt leid noe inn ved behov som vikar, og har undervist i sjelesorg slik han også gjorde som lærer på skolen.

På lengre sikt er det fortsatt behov for en person til som kan ta noe undervisning, gjerne også noe administrativt arbeid.

Økonomi

Regnskapet for 2020 viser et drift-

Møtekalender

August

25.-29. Fogn

John Peder Samdal

27.-29. Langli *Ingar Gangås*

31.-2/9 Gyland *Ingar Gangås*

31.-5/9 Bangsund *Martin Fjære*

September

3.-5. Nærbø *Ingar Gangås*

9.-12. Mosvik *Bjarne Gjuvsland*

11. Knatten, Årnes (konfirmasjon)

John Peder Samdal

12. Fossnes (konfirmasjon)

*Jon Egil Brennsæter, Martin Fjære,
John Peder Samdal*

15.-19. Tørvikbygd

Lars Fossdal

19. Årnes *Gunnar Fossli*

23.-26. Moldova *Per Bergene Holm*

24.-26. Solgry (bibelhelg)

Odd Eivind Stensland, Martin Fjære

25. Askim

Oktober

1.-3. Steinsdalen

Finn-Widar Knutzen

5/10-2/11 Bolivia

*Marit og Ingar Gangås
Peru utsatt pga. smittesituasjonen.*

6.-10. Varhaug *Sigbjørn Agnalt*

9.-10. Årnes *Sigurd Brennsæter*

soverskudd på kr. 252.468 av en omsetning på kr. 1 711 938. Også i år mottok bibelskolen gaver gitt til Norsk Luthersk Lekmannsmisjons totale virksomhet på Fossnes. Overføringene var i 2020 på kr 447 700.

Pr. 31.12.2020 utgjør egenkapitalen kr. 316 020, mens totalkapitalen utgjør kr. 514 574.

Styrets sammensetning

Styret består av Daniel Teigen (formann), Finn-Widar Knutzen, Per Olav Kapstad (sekretær), Lars Fossdal og Eivind Gjerde som styremedlemmer. Ivar Fiske er 1.varamann, mens Martin Fjære er personalrepresentant.

Utdrag fra bibelskolens rapport til årsmøtet

Rapport fra misjonsarbeidet i Moldova

Av Per Bergene Holm

«Men Guds ord er ikke bundet.»

2Tim 2:9

Et år preget av Covid 19

Tidlig på våren 2020 kom også koronaviruset til Moldova. Det har preget både den stedlige virksomheten og kontakten helt fram til i dag. Moldova, inklusive Transnistria, har en befolkning på fire millioner. Pr. utgangen av mai 2021 er det registrert godt over 6 000 døde. Tallet er trolig en god del større, da registreringen nok er mangelfull. Det samme gjelder registrering av smitte. Testing koster penger og mange ser seg ikke i stand til å betale det testingen koster. Bare personer med klare symptomer får gratis testing.

Det var planlagt flere besøk våren og sommeren 2020, hvor først Erik Asdahl og Per Bergene Holm skulle reise på et kortere besøk i april, og John Peder Samdal med familien skulle ha et lengre opphold i juni 2020, noe av tiden sammen med Per Bergene Holm. Begge reisene måtte avlyses, og det samme gjelder alle forsøk på forskjøvede reiser til september 2020, april og juni 2021. Undertegnede har nå billetter til nok en forskjøvet reise i slutten av september. Det er håp om at den kan gjennomføres.

Forsamlingsarbeidet har også lidd under smittevernrestriksjoner i Moldova. Transnistria stengte tidlig grensene og sa lenge at de var fri for korona-

viruset, men det viste seg snart at situasjonen var ekstra alvorlig der. Med dårlige sykehus, både med hensyn til kapasitet og utstyr, har koronaepidemien rammet hardt. Vaksinasjonen har også kommet langt senere i gang enn ellers i Europa, og ved utgangen av mai var det bare satt omkring 300 000 doser.

Flere i menighetene har opplevd å miste noen av sine pga. koronaviruset, og flere har vært innlagt på sykehus, blant annet diakonen i Kamenka, Sergej, og kona hans. De fikk alvorlig pustebesvær og trengte pustehjelp i flere dager. Nå er de vel ute av sykehus og tilbake i arbeid og menighet.

Turbulent politisk situasjon

Det har vært en turbulent politisk situasjon de siste par årene, med en rekke demonstrasjoner og mye politisk uro. Både på venstre- og høyresiden er det politikere som nok mest er interessert i å røkte seg selv, og alt for få politikere som er folkets tjenere og vil bidra til å hjelpe folk og land på fote.

Da en pro-europeisk president kom til makten i desember 2020, gikk den pro-russiske statsministeren av. Presidenten ønsker nyvalg til sommeren, og har også uttalt at hun vil få slutt på den utbredte korrupsjonen.

Utbryterrepublikken Transnistria er fortsatt sterkt knyttet til Russland. Her er det også innført lover som de-

finerer enhver utenlandsk frivillig organisasjon (NGO) som utenlandsk illegal agentvirksomhet. Det er svært vanskelig å motta økonomisk støtte fra utlandet, noe som også får betydning for hvordan vi kan støtte den lutherske kirken i Transnistria.

Menighetsarbeidet

I den grad det har vært mulig, har forsamlingene i Tiraspol, Kamenka og Chisinau vært samlet regelmessig til gudstjeneste hver søndag og andre samlinger på ukedagene. Til tider har Vladimir forkynt og undervist gjennom Skype, og forsamlingene har fulgt forkynnelsen via pc hjemmefra. Nå som epidemien er på tilbakegang, samles man igjen mer som før.

I slutten av mai var det gudstjeneste i Kamenka hvor fire voksne som lenge har deltatt på gudstjenestene og andre samlinger, ble konfirmert. Det kan nok være et vitnesbyrd om at epidemien har skapt et visst alvor. Hvor dypt det stikker er ikke så godt å si. For å bli konfirmert må en følge en relativt grundig konfirmasjonsundervisning. Vladimir Moser har hatt denne undervisningen.

Ekteparet Moser

Vladimir har etter operasjonen i 2018 vært i mye bedre form og ikke hatt hjerterytmeforstyrrelser som tidligere. Vladimirs oppgaver er i første rekke å forkynne Guds ord for forsamlingene i Kamenka, Tiraspol og Chisinau. De to første stedene taler han hver søndag via Skype, mens han kan møte flokken i Chisinau ansikt til ansikt. Han har i

tillegg utstrakt personlig kontakt med forsamlingsmedlemmene via Skype.

Natalia tar seg av det humanitære arbeidet, som i stor utstrekning finansieres av Moldovian Christian Aid (MCA). I første rekke er det tale om mat og andre husholdningsartikler, men også noe medisiner og annet, som kanaliseres gjennom menighetene til trengende medlemmer i forsamlingene, samt til andre som henvender seg til forsamlingene for hjelp. Natalia knytter også kontakter med en rekke personer hun møter gjennom sin virksomhet, og flere har blitt vunnet gjennom hennes arbeid.

Økonomi

Det ble overført 270 861kr. til misjonsarbeidet i Moldova i 2020. Pengene har gått til lønn til Vladimir og Natalia Moser (100 % og 50%), diakoner, organister, vaktmester, regnskapsfører, husleie kontor, transport og diverse.

Behov for forbønn

La oss fortsatt be for den lutherske kirken og misjonsarbeidet i Moldova. Be høstens Herre drive arbeidere ut til sin høst.

Den politiske situasjonen er fortsatt meget ustabil, både i Moldova og Transnistria, og avskjærer Moser fra forsamlingene. Det er fortsatt et bønnemne.

Men framfor alt må vi be om at Guds ord må få gripe hjertene og skape brennende kristne mennesker i forsamlingene, mennesker som kan vinne andre i sine omgivelser for Guds rike.

L&E

Fredens evangelium

Av Ludvig Hope

«Ha som sko på føttene den beredskap som fredens evangelium gir.»

Ef 6:15

Når soldaten har fått på skoene og har snørt remmene, da er han ferdig til å gå. Uten sko er det vondt å gå i lengden, aller mest for soldaten. Gode sko er svært nødvendig for en soldat.

Den skoen som en kristen skal ha, og de remmene som skal binde skoen til foten, er evangeliet om fred. Det gir den kristne kraft til å gå i striden i den rette ånd.

Dette ordet har mange store lærdommer for oss kristne. Dersom vi fant dem og fikk tilegnet oss dem for livet, ville vi ha lært mye om måten den gode strid skal føres på.

Det første vi lærer er det at skal vi føre en god strid, så må vi være kommet fram til fred med Gud i en god samvittighet. Ordet om freden som Jesus vant for oss i sin strid, må ha kommet inn i hjertet, slik at det ikke er noe som stikker og uroer i samfunnet med Gud. Først da kan Guds fred verne vårt hjerte og våre tanker.

Den ånd som bor i evangeliet, gjør oss støe og rolige, slik at vi midt i striden kan bære frem budet om fred. Det er dette som skal være særmerket på en kristen fremfor alle andre stridsmenn: Han strir som en fredens mann og vinner over det onde med det gode.

Guds folk har aldri rett til å kjempe

for kampen sin skyld. Den slags strid hører ikke hjemme i Guds rike. Satan frister de kristne til å bruke sverdet mot hverandre i stedet for å vende det mot fienden.

Det er en klok kristen som finner den rette grensen mellom krig og fred. Det er ikke alle som greier det.

Men strir vi fordi vi liker strid, da kan vi være visse på at vi ikke kjemper i evangeliet og heller ikke for evangeliet. Da kjemper vi for særmeninger, ikke for Guds rike. Da kløves kristenflokken der den skulle stå samlet.

Men her kan en lett komme til å gjøre urett mot mange ærlige Guds stridsmenn. Det er ikke alltid at den er skyldig som løser det første skuddet. Når en kristen gjør etter beste skjønn, slik som han tror det er rett etter Guds ord og Åndens kall, og det vekker motstand hos andre kristne, fordi de har stivnet til i døde former eller kjæler for seg og sitt, da ligger ikke skylden hos den første, men hos de siste.

Da er striden en strid til liv, og freden som rådde før, en dødens kalde fred.

En slik «dødsfred» hviler over mange bygder og byer. Og slik «livsstrid» har det ofte vært og er det den dag i dag. Men mer enn en gang har det hendt at skylden for striden er blitt lagt på den uskyldige.

Vi må heller ikke glemme at det er galt å gå til strid med lovens klubbe

i nevene. Vi kan stå på sannhetens grunn og kjempe for det som er rett, men føre kampen i en kald, kritisk ånd.

Når far og mor tukter barnet sitt mer i harme enn i kjærlighet, og når predikanten forkynner Ordet i en hard og kald ånd, da er ikke føttene ombundet med fredens evangelium. Der sinnelaget skulle være mykt og fullt av kjærlighet og samtidig myndig, der er det bare tunge hammerslag fra en stridsglad ånd, fattig på guds frykt og nåde.

Når evangeliet får makt over hjertet, så gjør det en kristen både sannhetskvass og sannhetsskjær – myk og lett og bøye, fast og seig uten å bryte.

Det ble fortalt om de gamle smedene at når de skulle prøve et nytt sverd, så tok de og bøyd det rundt en tønne. Dersom det da var så mykt at spissen og skaftet møttes og så stivt at det rettet seg ut igjen når presset minnet, da var det et godt sverd. Evangeliet gir en kristen et sinn som ligner et slikt sverd.

Den som best kan vise oss dette sinn og lære oss denne kristenkunst er *Mesteren selv*. Hele hans ferd, all hans strid er båret av denne evangeliske sannhetsro.

Da han midt i den hardeste strid er sorgtung til døden og får forræderkysset av Judas, sier han: «venn, hvorfor er du her?» Og da Peter tre ganger har nektet for at han kjenner Jesus, får han et øyekast fullt av kjærlighet og fred fra den lidende Frelseren. Overalt der han ferdes hadde han foten ombundet med fredens evangelium. Han skjente

ikke igjen når han fikk skjenn, han truet ikke når han led. Derfor måtte alle som møtte denne rolige, seiersterke kraft, enten bøye seg eller bryte.

Peter bøyd seg, men Judas brast.

Vil vi så vende oss til hans beste menn, så finner vi mest av dette sinn hos dem som eier mest av hans kraft.

Paulus førte sin kamp ikke bare *for*, men også *i* evangeliet. For domstolen, under slag, i fengsel og mellom falske brødre holdt han alltid fast ved evangeliet. Det styrte munnen; det vernet foten.

Med lenke om foten gråt han, ikke fordi foten var bundet, men fordi han så at de fleste var fiender av Jesu Kristi kors. Det er kjærlighetens tårer fra en mann som elsker fred. Da hans strid led mot slutten får vi høre denne velsignede seierssangen fylt med fred:

«Jeg har stridd den gode strid, fullendt løpet, bevart troen. Så ligger nå rettferdighetens krans rede for meg, den som Herren, den rettferdige dommer, skal gi meg på den dag – ja, ikke bare meg, men alle som har elsket hans komme» (2Tim 4:7f).

Også her i Norge har vi hatt en mann som har vist oss denne siden av sann kristendom. En av grunnene til at han vant seg så stort et rom i Norges historie og gjorde Norge så mye godt, var den at foten hans var ombundet med fredens evangelium.

Hans Nielsen Hauge

Når lensmann, prest og fut ble harme og skjente, så forsvarte Hauge seg stilt og sant; han var aldri feig og

aldri falsk. I hans munn var det ikke usanne ord, i hjertet ikke harme og hat. Fikk han rett behandling og gode ord, så takket han og nedba Guds lønn over slike mennesker. Fikk han slag og førte de ham til fengslet, så gikk han uten klage.

Her vil vi ta med en av de mange hendelsene fra ferdene hans, fritt fortalt av J. B. Bull:

Hauge kom fra Kristiania og skulle hjem til Tune. En kveld kom han til gårds og fikk hus for natta. Ut på kvelden kom skolelæreren der i bygda inn. Han hadde hørt at Hauge var der. I fullt sinne fór han fram og kalte Hauge en ukyndig vranglærer.

Hauge svarte lite på dette. Men til slutt tok han ordet og sa at Bibelen, som læreren vel kjente bedre enn ham, lærte at vi skulle ikke fare fram slik.

Da spratt læreren opp fra benken og gikk bent imot Hauge. «Jeg skal lære deg å fare fram!» skrek han. Og så fikk Hauge et slag over øret så det sang.

Hauge ble sint; han reiste seg. Bredskuldret og sterk stod han der med en underlig brann i de blå øynene. Men han styrte seg og sa rolig: Slikt skulle du ikke gjøre. Han så bort på husmoren som stod der forskremt og handfallen.

Læreren stod med knyttneven fremfor Hauge. Så gikk han og åpnet døra. «På porten med deg!» skrek han. «Her har du ikke noe å gjøre». Hauge så på husmoren. «Er du husbond her?» spurte han læreren.

«Ja, så mye husbond er jeg at du skal ut, og det på flekken. Ellers vank-

Livets brød

Av Øivind Andersen

«Jesus sa til dem: Jeg er livets brød. Den som kommer til meg, skal ikke hunge. Og den som tror på meg, skal aldri noen gang tørste» (Joh 6:35). Til tider kan det se ut som Jesus og kristendommen begynner å bli populær.

Jesus hadde gjort bespisningsunderet i ørkenen. Og så kom de for å gjøre ham til konge. Den som kan skaffe mat og skape gode økonomiske kår, blir snart populær. Jeg synes jeg hører folket: Han er mannen! Han er Messias! Han må vi gjøre til konge! Ham vil vi følge!

Men da gikk Jesus fra dem. Den slags hadde han ingen interesse av. Først sendte han sine disipler av sted med båten over til Kapernaumsiden. Så gikk han selv opp i fjellene – alene.

Tenk om Jesus hadde latt seg kåre til konge på deres vilkår! Da hadde verden ikke hatt noen Frelser eller noe håp. I stedet talte Jesus slik at alle forlot ham. Til sist var det bare tolv igjen. Og Jesus spør dem: «Vil også dere gå bort?» (Joh 6:67). Det så ikke særlig storslagent ut lenger. Men hva ble resultatet? Først et av de klareste vitnesbyrd [fra Peter] om hvem Jesus er og hva han er kommet for. Men dernest ser vi at det enkle evangelium, der det får inngang, frelser menneskene og gjennomsyrrer hele folkelivet!

er det mer». Han knyttet neven igjen.

«Jeg har også never», sa Hauge rolig, «men jeg bruker dem ikke til å slå mine brødre». «Ut!» skrek læreren og pekte mot døra. Nattegufsen slo inn.

Hauge vendte seg stilt mot ham: «Det skal jeg, bare vent til jeg får betalt for meg».

Han tok opp pengepungen og gav husmoren den betalingen de var enige om for nattherberget. Hun tok tvilende imot.

Men Hauge knappet rolig frakken sin, vendte seg til læreren og sa med varm, god stemme: «Det er godt å være godt kledd når det er kaldt ute, likedan å være kledd i Kristi kjærlighet, så en kan be for dem som slår en. Guds fred og farvel!»

Han snudde seg stilt og gikk. Da hendte noe uventet. Læreren, som hadde sett med forundring på den fredssøle mannen, brast i gråt så sterkt at han storhulket.

«Å, Gud hjelpe meg!» brast det ut av ham, og så dro han på dør etter Hauge. Han ropte.

«Ja», svarte Hauge ute fra mørket.

«Å! Kan du tilgi meg», og stemmen brast.

«Ja! Gud tilgir oss alle». Hauge snudde seg og gikk.

«Nei! Gå ikke», ropte det etter ham.

«Jo! Det må så være». Svaret kom langt borte fra.

Læreren stod ute på dørhella med hendene sammenknept og stirret den veien svarene kom fra. «Hvor går du hen?»

«Der Gud vil!» «Farvel og lykke på

ferden!» «Velkommen etter du også!» Det var det siste de hørte. Den fremmede mannen var borte i mørket. Slik var Hans Nielsen Hauge. (Så langt fra boken til J. B. Bull.)

Her på dette punktet er mange av oss som nå står i striden, små menn. Den høye ro som gjør at en kan gå stille over aldri så mange stokker som motstanderne velter i veien for en, den savner vi ofte.

Det såre, løse, lette sinn får oss så snart til å skjenne igjen og rope oss selv ut til martyrer der vi skulle gå bent fram med fritt mot. Da ville seierskransen være vår.

Kristne medkjempere! Snør skoene dine med fredens remmer. Gå ikke i kampen før kraften i evangeliet har bundet din selvrådige fot.

Måtte hele vår person være båret av fredens evangelium. Da skulle striden føres til seier for oss selv og for andre. Vår tid venter på slike stridsmenn.

Hjelp meg, o kjæreste Jesus, å vinne!

Ofte jeg strider med skrøpelig makt.

Se dog hvor synden kan hendene binde,

så jeg i kampen er svak og forsakt!

Fredsfryste blid, før du min strid,
at jeg kan vinne i trengselens tid.

«Den som styrer sitt sinn, er bedre enn den som inntar en by.»

*Fra boken «Ånd og kraft»,
Lunde Forlag, Oslo 1971*

Rettferdighetens brynje

Av Sigbjørn Agnalt

«...vær iført rettferdighetens brynje.»

Ef 6:14

Det neste som hører med til rustningen er rettferdighetens brynje. Brynjen dekker det mest sårbare – brystet og hjertet. Den er som et panser som beskytter selve livet. Ordspåkene (4:23) taler sterkt om dette: «Bevar ditt hjerte framfor alt du bevarer, for livet utgår fra det». Livet utgår fra hjertet, leste vi, og Guds ord lærer oss at det avgjørende for vårt åndelige liv er troen. Paulus skriver i Romerbrevet (10:10): «Med hjertet tror en til rettferdighet ...». Og i det første kapitlet (v. 17): «Den rettferdige av tro skal leve».

Det gjelder ikke noe mindre enn selve livet, vårt åndelige liv. Djervelen vil få bort troen i hjertet. Da satan satte inn på Peter, sier Jesus: «Jeg ba for deg at din tro ikke måtte svikte» (Luk 22:31). Peter sviktet og fikk kjenne anklagene som en kniv i hjertet. Men han døde ikke, for troen på Jesus sviktet ikke. Så angret han og gråt – og trodde: «Dine synder er deg forlatt».

En brynje må være hel og sterk, uten skade eller feil. Hvilken rettferdighet kan gi et slikt vern? Er det livets rettferdighet, den som er en frukt av livet med Jesus? Det er godt og rett at den finnes, men kan den bli en brynje til vern for vårt liv i Jesus?

Nei, selv om det finnes noe som er av Jesus i livet vårt, er det allikevel høyst mangelfullt, og fullt av synd og brist. Hadde det stått: *vær iført rettferdighet* som brynje, kunne det vært naturlig at det var livets rettferdighet apostelen sikter til.

Guds rettferdighet

Men Gud har gjort en annen brynje for oss som holder. I Romerbrevet (3:21-22) leser vi om *Guds* rettferdighet: «Men nå er Guds rettferdighet, som loven og profetene vitner om, blitt åpenbart uten loven, det er Guds rettferdighet ved tro på Jesus Kristus, til alle og over alle som tror». Det er denne rettferdighet alle som tror på Jesus er kledd i. Den er *for* alle som tror, og den er *over* alle som tror. Den er vår rettferdighet *for* Gud og *mot* satan. Det er den Gud ser og vil se, og det er den satan møter, og derfor kan han ikke finne noe å anklage oss for innfor vår far.

«Da vi nå er rettferdiggjort av tro ...» (Rom 5:1). Her brukes ordet rettferdiggjort, og i det fjerde kapitlet står det flere ganger: tilregnet rettferdighet. Å være rettferdiggjort er å være *tilregnet* og *kledd* i Guds og Jesu Kristi fullkomne rettferdighet.

Ikledd denne rettferdighet jubler Paulus: «Hvem vil anklage Guds utvalgte? Gud er den som rettferdiggjør. Hvem er den som fordømmer? Kristus

er den som er død, ja mer enn det; som også er oppstått, som også er ved Guds høyre hånd, som også går i forbønn for oss» (Rom 8:33-34).

Hva Gud ser

Hvem vil anklage, hvem vil fordømme? Gud er den som rettferdiggjør. Det er denne rettferdighet vi alltid står i for Gud, også når vi ber. Nettopp da opplever vi så ofte at anklagene setter inn, aller mest når behovet for Guds hjelp er størst. Anklagene oppleves så rettferdige, for livet vårt vitner mot oss, det finnes ikke noe som er rent og uten synd. Vi må si som David i Salme 51:5: «For mine overtredelser kjenner jeg, og min synd står alltid for meg».

Det er godt at vi ser vår synd og er våkne når det gjelder den. Men her er det stor forskjell på hva Guds ord og djevelen sier. Gud viser oss en utvei: vi får bekjenne våre synder. Da er han trofast og rettferdig så han forlater oss syndene og renser oss fra all urettferdighet. Så er vi rene og skyldfrie for hans øyne. Gud ser dem ikke mer, de er utslettet!

Djevelen er den fornuftige og realistiske og sier: –Det kan ikke være slik, slik som du er, ser Gud deg. Hver synd og urett, alt du har sviktet og gjort ham imot, det er hva han ser. Og da er det klart at han ikke tar imot noen bønner fra deg. Du har ingen rett hos Gud, det nytter ikke å be, det er ingen hjelp å få. Hans angrep rettes mot hjertet og troen, selve livet.

Da må vi ikke glemme rettfer-

dighetens brynje, den som Gud vår far har kledd oss i. Når vi ved troen er i Jesus og ber i hans navn, står vi for vår far slik vi er i *ham*, og *bare* slik. Alt vårt eget finnes ikke her, ingen ting, ikke det minste. Vi er bare den renhet og rettferdighet som vi er tilregnet og eier i Jesus, og *bare* den! Synden finnes fortsatt i våre tanker, i vår bevissthet og vårt liv. Men ikke for Guds øyne, der vi står i Kristus, renses og rettferdiggjort!

«For i *ham* har han utvalgt oss før verdens grunnvoll ble lagt, for at vi skulle være hellige og ulastelige for hans åsyn» (Ef 1:4). Slik står vi for Gud i Jesus. I denne brynjen kan vi holde stand mot djevelens anklager, og bli stående etter å ha overvunnet alt. Og så kan vi be med frimodighet og tillit til vår far som gir dem gode gaver som ber ham. Ingen ting står i veien for at han kan gjøre det han vil, å oppfylle det løfte som vi fikk gjennom Jesus: «Sannelig, sannelig sier jeg dere: Alt det dere ber Faderen om, skal han gi dere i mitt navn» (Joh 16:23).

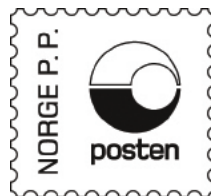
«Ta på dere Guds fulle rustning, så dere kan holde stand mot djevelens listige angrep!» (Ef 6:11).

L&E

Gaver fra utlandet:

IBAN: NO2430002226193

SWIFT (BIC): SPSON022

Returadresse:
Lov og Evangelium
Skræåvegen 90,
4440 Tonstad

Vennligst gi ekspedisjonen beskjed i god tid ved adresseendring!

Søk Jesus i Ordet!

Av Hans Erik Nissen

«Han er iført en kledning som er dyppet i blod, og hans navn er Guds ord.»

Åp 19:13

Jesus har mange navn. Gjennom dem åpenbarer Gud hvem han er. Derfor er det viktig å gi akt på hva Gud kaller Sønnen.

Jesus heter «Guds ord».

Han er ikke bare knyttet til Guds ord. Han er ett med det. Som ditt forhold er til Ordet, slik er ditt forhold til Jesus. Gjennom Ordet lærer du ham å kjenne. Ordet ikke bare taler om ham, han er «Guds ord».

Skal du vokse i kjennskapet til Jesus, må du vokse i kjennskap til Guds ord. Gjennom det blir øynene dine åpnet for rikdommen som er skjult der. Når du finner visdommens og kunnskapens skatter i ham, blir du fylt av kraft, frimodighet og glede.

Satan vet at det er slik. Derfor prøver han på alle måter å få deg til å forsømme Guds ord. Lykkes det for ham, fjerner han Jesus fra deg. Det er hans egentlige hensikt. Han

vil skille deg fra Frelseren.

Derfor fyller han deg med ulyst til å høre og lese Guds ord. Han har en forbundsfele i din gamle natur som ikke ønsker at selvlivet skal dødes. Det skjer nemlig når Guds ord får rom i tanke og sinn.

Du skal ikke gi etter for sjelefienden. Stå ham imot! La ham ikke holde deg borte fra Ordet! Hold deg nær til det! Da holder du deg nær til Jesus, og for ham må satan flykte.

Det er velsignet å vende tilbake til Guds ord. Det har vært fornyelsens vei såvel i menigheten som i den enkelte sitt liv. Kan dette undre deg? Å vende tilbake til Guds ord er jo å vende tilbake til Jesus. Vi kommer aldri forgieves til ham. Han lengter etter å lukke oss inn i den rikdommen som er fylt med nåde og sannhet.

Søk Jesus i Ordet! Du skal ikke lete forgieves. Han vil selv åpenbare seg for deg.

*Fra andaktsboken
«Ett er nødvendig»,
Lunde Forlag, 1989*